

J e g y z ő k ö n y v

felvételre 1956. március 23-án, az MTH 21-es Intézet kulturtermében megtartott XIII. ker. pártaktiva értekezleten.

Napirend: A pártaktiva feladatai a Szovjetunió Kommunista Pártja XX. Kongresszusa célkitűzéseinek feldolgozásában, a Központi Vezetőség 1956. III. 12-13-i ülésének határozata alapján.
Előadó: Biszku Béla elvtárs, a XIII., PVB. I. titkára.

A pártaktiva értekezleten megjelent Rákosi Mátyás elvtárs, a MDP. Központi Vezetőségének I. titkára.

Biszku elvtárs beszámolóját megelőzően Révai Ernőné elvtársnő felolvasta a MDP. Központi Vezetőség levelét, a személyi kultuszról.

H o z z á s z ó l á s o k :

Marton Tibor et. /Elektromos Művek./

Megmondom elvtársak őszintén, amit Biszku elvtársról hallottam, az részemre egy kicsit sok, komolyan át kell gondolni a kérdést. Azonban nem szabad várni arra, hogy az ellenség gyorsabban gondolkozzon és más formában tárja a dolgozók elé a kérdést. Furcsán érintettek a dolgok, amit Sztálin elvtársról és a II. világháborúról hallottam azért is, mert nemrégén még, - mint propagandista - ezeket nem így tanítottam. Számítanunk kell arra, hogy az üzemben bennünket elég sokirányú lealacsonyítás fog érni. Azért gondolom ezt, mert az ellenség szócsovei régen hasonlókat dobáltak be a köztudatba, rágalmazták Sztálin elvtársat. Most úgy fog kinézni, hogy ők látták előbb az igazságot, és mi csak halgattunk az ilyen dolgok felett.

Elvtársak, azt is tapasztaltuk mi a pártmunka során, hogy amikor ilyen kérdések a tagság tudomására jutnak, vannak ingadozó elemek. Megmutatkozott ez például Nagy Imre leleplezése után, amikor felvetették egyesek azt, hogy "kinek higgyek"? Ha mi hagyjuk magunkat támadni, nézzük az ellenség munkáját, ők fognak felül kerekedni. Véleményem szerint tehát nagyon fontos, hogy a SZKP XX. Kongresszusának anyagát, annak egyes elvi kérdéseit megtárgyaljuk.

Biztosan lesznek majd olyan nézetek: hogy nem tudom miből tanuljak, melyik anyag lesz igaz. Tanuljunk Lenin elvtársról, akkor nem követünk el hibát pártmunkánkban sem.

Felvetek egy problémás kérdést: felvetődött Nikoján elvtárs felszólalásával kapcsolatban, hogy miért nem vetette fel a Központi Bizottság előbb a Sztálin elvtárral kapcsolatos kérdéseket. Eddig úgy éreztem magam is, hogy Sztálin valószínűleg olyan környezetet teremtett maga körül, hogy nem lehetett foglalkozni a kérdéssel. Most azonban kiderült, hogy már maga Lenin elvtárs is foglalkozott vele. Mért van az, hogy mégis csak most lett tisztázva a dolog?

A kollektív vezetéssel komolyan foglalkozik a XX. Kongresszus, melynek alapján a beszámoló is foglalkozik azzal, hogy a dolgozók véleményére sokkal jobban kell adni, mint az elmúlt időben. Ezt magamévá teszem. Meg kell hallgatni az egyszerű dolgozók véleményét. A furás a pártmunkától eltéríti munkánkat.

Nagy Mihályné et. /Gyapjmosó./

A Révai elvtársnő által felolvasott MDP. Központi Vezetőség levele feltárta, hogy az eddigi munka során milyen hibákat követett el Sztálin elvtárs, aki maga akarta irányítani és vezetni az országot. Sztálin

nem vette figyelembe Lenin tanításait.

Mi is követtünk el hibákat elvtársak a kollektív vezetés területén, amire az 1953. évi KV. határozat rámutatott. Mi azóta is igyekszünk felszámolni ezeket a hiányosságokat, ez azonban még nem sikerült egészen, ezen továbbra is szükséges javítani. Arra tanított minket a mi pártunk, a Központi Vezetőség, Lenin elvtárs, hogy "egy fecske nem csinál nyarat" és ez bebizonyosodott. Ez megmutatkozik nálunk üzemi viszonylatban is. Hogy export tervünket előbb teljesítettük, köszönhetjük annak, hogy a pártszervezet támaszkodott a kommunistákra. Bizunk benne elvtársak, hogy az I. negyedéves terv lemaradását mielőbb behozzuk. Ha a tömegekre támaszkodik a párt, biztos a győzelem. A SZKP. XX. Kongresszusa megmutatta, hogy milyen fontos a tömegekkel való kapcsolat megszilárdítása, mi ezt magunkévá tesszük.

Nem lesz könnyű számunkra megértetni az egyszerű emberekkel Sztálin elvtárs kérdését, hiszen még magunk is rágódunk rajta. De bizunk benne, ha mi alapszervi kommunisták igyekszünk a XX. Kongresszus szelleme alapján dolgozni, a tömegekkel szoros kapcsolatot tartani, sikeres lesz ez a munka.

A bírálat és önbírálat gyenge pontja a pártszerveknek, még a kerületi Pártbizottságnak is. Mi bírálattal, önbírálattal készülünk a kerületi pártterkekezletre, mely segítséget fog adni a hibák kijavítási módjához, amire a SZKP XX. Kongresszusa és a MDP. Központi Vezetőség 1956. III. 12-13-i határozata rámutatott.

Körösi elvtárs: /XIII., MSZT/

Amikor elolvastam Hruscsov elvtárs beszámolóját feltűnt az elvtársak, hogy Lenin elvtárs tanítása alapján határozza meg a feladatokat. Amikor kerestem Sztálin elvtárs nevét, amivel nem foglalkozik, nem tudtam a helyzetről magamnak számot adni. Csak most vált világossá előttem, hogy mi volt az alapja ennek a kérdésnek. Molotov és a többi elvtársak Sztálinnal együtt tevékenykedtek, éppen ezért sokat kell majd foglalkoznunk a kérdéssel, hogy megfelelő választ tudjunk adni a dolgozóknak kérdéseikre.

Most, amikor a Párt Központi Vezetőség feladatul tűzte elénk, hogy alkalmazzuk a SZKP XX. Kongresszus tanításait, megjelölte azt is, hogy tanulmányoznunk kell az anyagot a szervezett pártoktatáson belül is. Ez feltétlen megköveteli elvtársak azt, hogy a pártoktatással megfelelően foglalkozzunk. Én mint propagandista kívánok ezzel a kérdéssel foglalkozni. 6 hét van megjelölve, hogy szervezett oktatás formájában vegyük át az anyagot, mely szerintem rövid idő ahhoz, hogy alapos tanulmányozást tudjunk végezni. Igen fontosnak tartom, hogy ezután a titkár elvtársak komolyabban foglalkozzanak az oktatási munkával. Igaz, van tapasztalat arra, hogy a titkár komolyan foglalkozik a propagandistákkal, de sajnos van tapasztalatunk arra is, hogy titkárok nem vesznek részt szervezett pártoktatásban. Én Párttörténet konferenciát vezetek. A Szemüvegkeretgyártó titkára pl. nem vesz részt a konferencián, s arra hivatkozik, hogy messze van a konferencia helye. Holott, a konferenciát háromhétenként tartottuk. Hogyan lehet az ilyen üzemben eredményes a pártoktatás munkája?

Az egyes oktatási formákon különböző kifogások hangzanak el a hiányzást illetően. Hivatkoznak a korra, az időre stb. Véleményem szerint nem az idő, nem a kor határozza meg, hogy valaki aktívan részt vegyen a konferencián, hanem az, hogy a konferencia vezető a titkár segítségével mennyire dolgozza fel a tételeket.

A kerületi Pártbizottságnak is többet kell foglalkozni a prop. konferencia vezetőikkel.

A SZKP XX. Kongresszusa és a Központi Vezetőség határozata felvetette, hogy még erősebbé kell tenni a tömegekkel a kapcsolatot. Ebben a munkában jelentős feladatuk van a tömegszervezeteknek.

Pl. az MSZT Szervezet feladata az volt, hogy a szovjet emberek életét, munkáját stb. mutassa be. Ezen a területen mi is sok hibát követtünk el. Nem egyszer úgy mutattuk be a szovjet életet, mint teljesen hiba mentes életet, és ez azt eredményezte, hogy rendezvényeinken az emberek már előre tudták, hogy miről lesz szó. A felsőbb szerv megvizsgálta munkánkat, és célul tűzték ki, hogy helyes, ha megmutatjuk, hogy milyen nehézségek árán érték el az eredményeket, milyen problémák vannak egyes területeken.

Befejezésül, továbbra is úgy kell dolgoznunk, ahogy a párt eddig tanított, vagyis az elméletet a gyakorlat egysége kell hogy kövesse, tetteink is olyanok legyenek, ahogyan beszélünk. Tudom, Sztálin maga volt az, aki a kollektív vezetés fontosságát hangsúlyozta, a tömegek szerepét nagyon fontosnak tartotta, és a gyakorlat az ellenkezőjét igazolta. Ezen a területen sok a tennivalónk, igyekeznünk kell ezen a területen jól dolgozni.

Engli elvtárs: /Központi Lemezleszabó/

A Központi Vezetőség levelével, és a titkár elvtárs beszámolójával egyetérttek. A titkár elvtárs beszámolójában szó volt az üzemi termelésről, de a Szovjetunió 5 éves tervéről, s a mi 5 éves tervünkéről nem igen beszéltünk. Azzal kívánok foglalkozni, hogy üzemünk termelését úgy akarjuk megemelni, hogy a jelenlegi berendezések, s a létszám mellett emeljük a termelést. Pl. nálunk 20-30 %-kal lehetne növelni a termelést, - gép beállítás, és személyi csere nélkül, - ha az anyagellátásunkat rendbehoznánk. Vállalatunk a negyedéves tervét 123 %-ra teljesítette, de úgy, hogy észre sem vettük. Ez abból adódott, hogy jól kaptuk az anyagot. Most rosszul kapjuk az anyagot, és nehezebben is megy előre termelésünk.

Vállalatunk ezer féle anyagot mozgat meg. Feltalálták 20 évvel ezelőtt a villamos targoncát. Ezt a győri üzem gyártotta, és átjátszotta a profilt a Felvonóba. A Felvonó nem gyártja, mert profilja nincs. Pedig állítom elvtársak, hogy 3 targoncával mi 20 embert meg tudnánk spórolni.

Egyet értek Biszku elvtárssal, ahol a bíráló el van fojtva, ott furás van. Mi magunk is megállapítjuk, hogy olyan pártszervezet, ahol az emberek szabadon bírálhatnak, ilyen még nem tud kialakulni. A mi vállalatunknál kezdetben ezen a területen bajok voltak, a bírálót rosszul kezelték. Később fokozatosan fejlődött ki a bíráló kérdése, ha a dolgozó megmondja, itt zavar van, javul a termelés.

Váginé et.nő /Hőpalack./

En megrendülve ülök a helyemen és nem tudtam hirtelen felfogni azokat, amit Révai elvtársnő elmondott. Elképzeltem azt az embert, akit mi isteni tulajdonságokkal ruháztunk fel, tele volt rossz tulajdonságokkal. Ezen nekünk el kell gondolkozni. A párt azt várja most tőlünk, hogy a dolgozóknak megmagyarázzuk azt a helytelen irányzatot, ami a személyi kultusszal kapcsolatban felmerült. Én egyetértetek a Központi Vezetőség levelével és igyekezni fogok pártfeladatunknak eleget tenni.

A titkár elvtárs foglalkozott azzal, hogy mi volt a Hőpalackban: a furás, bíráló elfolytása napirenden volt. A titkár magaköré tömörítette azokat, akik szépeket mondtak neki. Ilyen pártélet alakult ki az üzemben. Közben az ifjúsági, tömegszervezeti munka szétesett. A vezetőségválasztó taggyűlésen aztán a tagság elmondta véleményét, meg bírálták a vezetőség eddigi munkáját. A küldött értekezleten is meg bírálták a VB. munkáját. Azóta nálunk megváltozott a helyzet, bár a kollektív vezetés körül még egy kis baj van. A PB. tagoknak külön meg kell magyaráznunk, hogy milyen fontos munkájuk, pártmegbízatusuk van. Rájuk van bízva a pártélet helyes kialakítása, vezetése. Meg kell magyaráznunk, hogy milyen fontos személyek a párt szempontjából.

Ezek az elvtársak munkájukat szívesen végzik, látni is ennek eredményét. Ez az, ami közelebb hozta a Pártbizottságot a dolgozókhoz. Ennek a ki-tartó munkának úgy néz ki, hogy van eredménye. Mi a negyedéves export tervünket március 19-ig befejeztük, s negyedéves tervünket is időre be fogjuk fejezni.

Biszkü elvtárs mondott el példákat arra vonatkozólag, hogy egyes üzemek-ben a pártszervezet is nagy segítséget nyújt ahhoz, hogy a termelési tervet teljesíteni tudják. A pártszervezet elvtársak nálunk is három ízben szerzett szénét, acélt is szereztünk. Itt a minisztériumot kell megbírálni. Azonban hála az elvtársaknak, mert a kerülethez fordultunk, és segítettek megoldani problémánkat. Én örülök neki elvtársak, hogy fordulnak hozzánk ilyen problémákkal is, nem utasítjuk vissza azokat, hanem igyekszünk intézkedni. Ugy látom, hogy pártszervezetünknek kezd tekintélye lenni az üzemben.

Vállalatunknál sok hiba volt, de dolgozóink becsületes emberek, s ha hozzájuk fordulunk, nem utasítanak vissza. Vasárnap 2 műszakban fogunk dolgozni az árvizkárosultak megsegítésére. Igérem, hogy a pártszervezet megtesz mindent, hogy a feladatokat úgy teljesítsük, ahogy azt elvárják tőlünk.

Molnár Emil et. /Forgácsoló Szerszám./

A SZKP XX. Kongresszus vitái olyan kérdéseket tártak fel, amely elő kell hogy segítse a nemzetközi munkásmozgalom megerősödését. A Központi Ve-zetőség és pártunk joggal fordít olyan nagy figyelmet a XX. Kongresszus megállapításaira, mert ez segítséget nyújt fejlődésünkhöz. A XX. Kong-resszus foglalkozott az ipar kérdésével, a gazdasági oldal került elő-térbe. Ehhez a kérdéshez szeretnék hozzászólni.

Biszkü elvtárs kifejtette, hogy a Minisztertanács számos intézkedést tett a gazdasági vezetés központosítására. Pervuhin elvtárs elmondotta, hogy önálló gazdasági vezetésre van szükség, ismertette, hogy a múltban a minisztériumok megnehezítették a vállalatok munkáját. Ugy érzem, ez nálunk sokkal fokozottabban mutatkozik meg. Ugy látom, hogy a miniszté-riumok olyan bürokratikus szervvé váltak, akik ránehezednek vállalata-inkra, és gyámkodnak felettük. Elsősorban nem arról van szó, hogy a minisztériumokban bürokraták vannak. Felduzzasztott szerveiknél fogva váltak bürokratává. A minisztériumi osztályok egymást keresztező uta-sításokat adnak. Bérátlag kérdése: bizonyos vállalat valamennyi osztályá-nak helyzetét hiába tudná alacsonyabb bérallappal megoldani, a minisztéri-um elzárkózik a kérdéstől azzal az indokkal, hogy állományom belül bizto-sítani kell a bérátlag szintet. Ez a KGM-re vonatkozik. Még számos pél-dát lehetne felhozni a visszasságokra, de nekem nem célom most itt példa-tárat felállítani.

Amellett, hogy ilyenirányú utasításokkal megkötik magukat, nem hajtják végre a szükséges utasításokat. Hogy központi Forgácsoló üzemet hoztak létre, elrendelte a minisztérium, hogy különböző üzemek nem gyárthatnak forgácsoló szerszámot. Ezt elvtársak egy hivatalnál sem hajtották végre. Ez az állapot tarthatatlan. Biztosítani kell, hogy az üzemek több önállóságot kapjanak. Biztosítani kell, hogy a vállalatok vezetői le-hessenek a vállalatok felelős vezetői. Ugy érzem, hogy gazdasági életünk-nek ez lenne a legjelentősebb kérdése.

A jelenlegi időszakban különös gondot kell fordítani a pártszervek ipari osztályának fejlesztésére. Az Ipari osztálynak nagy szerepe van abban, hogy a Központi Vezetőség idevonatkozó határozatait megvalósítsuk. A gyakorlatban azonban nem megfelelő ez a kérdés. Általában ezek az osztályok különféle statisztikai adatokat gyűjtenek. Enélkül dolgozni nem is lehet, ez kétségtelen. Ugyanakkor azonban az nem helyes, ha az ipari osztályok csak ezzel foglalkoznak. Évekkel ezelőtt, amikor még a kerületi Pártbizottságon dolgoztam, ez volt a helyzet, és azt hiszem most is ez a helyzet. Ugy érzem, az ipari osztályok munkájának megerő-sítése a jelenlegi feladatok mellett igen fontos kérdés.

Mi a XX. Pártkongresszus után fontos munkának tartjuk a technika fejlesztési munkát előrelendíteni. A napokban voltak kint szovjet elvtársak az Üzemben, megmondták véleményüket, és igazuk volt. Ez az nagy lökést adott munkánkhoz. A XX. Kongresszus anyagának tanulmányozása érdekében pedig már 20 %-kal megnöveltük az oktatásba bevont elvtársak számát.

Ez a törekvés csak akkor lesz eredményes, ha országos szinten kiküszöbölődnek a hibák.

Papp elvtárs: /Transzvill./

A kongresszusi anyag tanulmányozása közben vártuk már, hogy előbb, vagy utóbb kiértékeljük majd a sztálini korszakot, mégis megdöbbentett bennünket mindaz, amit hallottunk. És ez lesz a helyzet az alapszervi taggyűléseken is, fel kell erre készülni. Ez a kritikai szellem felélénkülést fog eredményezni. A pártszervek használják ezt fel saját munkájuk értékelésére.

Én a XX. Kongresszus gazdasági vonatkozású kérdését emelem ki. Az a munka, ami a technika fejlesztését célozza, a Központi Vezetőség levele alapján elkezdődött, mivel elmaradott a mi technikánk a többi országokhoz viszonyítva. Szükség a lehetőségek. A mi üzemünk pártszervezete ezeket a kérdéseket napirendre tűzte. Üzemünk az összes termelésnek 60 %-át exportra szállítja. Ez évben 43 új gyártmányt kell bevezetnünk, s ezt a hatalmas feladatot feltétlen teljesíteniünk kell. Ezenkívül a XIII. kerületben a Hajógyárnak, Felvonónak, BP-i Szerszámnak villamos berendezéseket gyártunk. Mi elsősorban ezekre a vállalatokra gondolunk, amikor kijelentjük, hogy teljesíteni fogjuk a ránk eső részt, hogy ők is teljesíteni tudják a tervüket.

Elmondta Molnár elvtárs, a Forgácsoló Szerszámok Gyárától, hogy üzemi kapacitásuk nincs leterhelve. Nálunk éppen ellenkező a helyzet elvtársak, úgy néz ki, hogy lassan már nem tudunk megrendeléseket elfogadni.

A vállalat termelésével kapcsolatban elmondhatom, hogy úgy néz ki, a márciusi tervünket 115 %-ra tudjuk teljesíteni. A XX. Kongresszus anyagának tanulmányozásából megértettük, hogy életszínvonalunk első sorban akkor fog emelkedni, ha tervünket túlteljesítjük.

Litván György et. /Közétkeztetési Technikum./

Az egyszerű párttagok számára ritka az, hogy a párt vezetőivel közvetlen tanácskozhatnak. Engedjék meg, ebből az alkalomból elmondjam őszintén azokat a gondolatokat, amik az utóbbi években a legmélyebben foglalkoztatnak. Biszku elvtárs elmondotta, hogy a személyi kultusz károkat okozott nemcsak a Szovjetunióban, hanem nálunk is. Arról szeretnék beszélni, hogy ez a személyi kultusz súlyos károkat okozott az emberek, a kommunisták gondolkodásában. Képzelnék csak el, ha ezt a tájékoztatót 3-4 évvel ezelőtt olvasták volna fel előttünk. Ahhoz képest most még mindig nyugodtabban hallgatjuk végig, mert előkészített bennünket a Kongresszus.

Amikor 1953-ban Sztálin meghalt, minden kommunista szinte azt érezte, most mi lesz a nemzetközi munkásmozgalommal, mi lesz velünk. A mozgalmat láttuk veszélyeztetve. 1953 nyarától kezdve a Szovjetunió Kommunista Pártja politikájában változás kezdett beálni. Kezdődött ez az orvos ügygel, amikor a lezárt orvosokat szabadon bocsájtották. Ugy éreztük, hogy valami nincs rendbe, valami változás történt, de nem tudtuk, hogy miért. Mondhatom tulzás nélkül, hogy valamennyiünknek fájt ez, de a 3 év alatt aztán lassan kitisztult a helyzet és aki figyelemmel kísérte a szovjet elvtársak megnyilvánulásait, segíteni kezdte az elénk tárt dolgokat. Ezért a XX. Kongresszus változó hatással volt az emberekre. Volt olyan akit megdöbbentett, volt akit megörvendeztetett.

El lehet mondani, hogy az utóbbi években a tagság érdeklődése soha nem volt ilyen nagy, mint mostanában. Élénkeek a konferenciák, a hallgatók az anyag helyett mindég a Kongresszus anyagáról kérdezősködnék. Azonban amikor a tagság ilyen érdeklődést mutat, úgy látom a pártönkivüliek, és főleg a nem sokat olvasó munkások, parasztok körében nincs ilyen érdeklődés és felszabadulás. A nép közönyösen fogadja ezeket az eseményeket. Mi az oka ennek? Ez az, amiről őszintén szeretnék beszélni. Az utóbbi három év nekünk, kommunistáknak a tisztulás idejét jelentette, ez azonban a nép szemében úgy érzem az ide-oda változásnak ideje volt, úgy látták, hogy még egyes határozatok is egymásnak ellentmondanak. Ez ~~es~~presszó viccek témájává is lett. Azt hiszem, hogy ennek az az oka, hogy ezeket a politika változásokat ugyanaz a vezetőség hajtotta végre, amely a hibákat elkövette, és amely 1953 óta komoly önbírálatot nem gyakorolt. A nép és a tagság nem bizik a pártvezetőségben, és nem bizik Rákosi Mátyás elvtársban sem. Lehet, hogy szörnyű dolgokat mondok, lehet hogy ezért elítélnek, azonban a XX. Kongresszus győzött meg arról, hogy őszintén elmondjuk a helyzetet. Tudom, a vezető elvtársaknak nagyobb tapasztalatuk van, mégis ez a helyzet úgy érzem lefékezi a nép tetterre kész aktivitását. Nem tudnak bízni a politika változásokban, amíg ez a helyzet fennáll. Ezért tartom én azt, hogy itt komoly önbírálat szükséges, és a pártvezetőségben egyes vezetőknél személyi cserét végrehajtani. Ez az előfeltétele annak, hogy a nép ismét mögénk sorakozzon. Sok problémát okozott nekem, hogy elmondjam-e én ezeket, de úgy érzem párt kötelességemnek tartozom ezzel.

Soós Dezső et. /BP-1 Szerszám./

Az előttem lévő hozzászólással nem érthetünk egyet. Az az én véleményem, hogy a dolgozók biznak a pártvezetőségben. Biznak a pártban azért, mert ha hibákat követünk el, pártunk felveti azokat. Eredményeket értünk el abban is, hogy a párt a technika fejlesztésével kapcsolatban a dolgozókhoz fordult, amelyre dolgozóink egyöntetűen úgy válaszoltak, hogy sorra adták be ujitásaikat, javaslataikat. Ez is azt bizonyítja, hogy a dolgozók mennek a párt után.

Néhány tapasztalatom a XX. Kongresszus anyagával kapcsolatban:

1./pl. a termelés pártellenőrzése vonalán: félreértések támadhatnak abból, hogy egyes titkárok úgy beleavatkoznak a termelés kérdésébe, hogy az üzem vezetői kezéből kiveszik a vezetést. A termelés pártellenőrzése azt jelenti, hogy a pártszervezetek vezetői, a párttitkárok irányítsák a termelési problémákra a gazdasági vezetők figyelmét. A Központi Vezetőség határozata nagy távlatokat nyit ennek megvalósításához. Mi ezt is igyekezzünk megvalósítani. Sok esetben azonban azért csuszunk el, mert a minisztérium megköti a kezünket. Hiba még az, hogy gazdasági vezetőink ^{konkrét} hibákra való hibatkozással kibujnak a feladatok megoldása elől. Azonban a külső akadályok elhárítására mégiscsak segítséget kérünk, mert szegyeljük magunkat, hiszen a tervet teljesíteni akarjuk, de az elvtársak a rajtunk kívülálló okokat segítsenek megoldani.

Én még egyszer csak azt mondhatom, amit mondanak a dolgozók: egyöntetűen kiállunk pártunk mellett, ezt mutatja munkaversenyünk fokozott fellendülése is.

Gáti Tibor et. /I. sz. Autójavító/

Azzal kezdem, hogy Angyalföld kommunistái biznak a pártban, és tudják, hogy a pártnak egyik leghatásosabb vegyvere a kritika. Ezt a folyamatot, amit a XX. Kongresszus vet elénk tisztulási folyamatnak tekintjük, ami közelebb visz bennünket a párthoz.

Helyes, hogy elítéljük a személyi kultuszt. Amikor én megismertem Rákosi elvtársat, úgy tanultam róla, hogy börtönben ül miattunk. Később a felszabadulás után amikor kiejtették ezt a nevet, 4-5 percig egyfolytában tapsoltunk, ami helytelen volt és ezt meg is szüntettük.

De arra a névre, aki mi értünk börtönben ült és a munkásmozgalom ügyéért harcolt, nem vethetjük fel azt, hogy Angyalföld kommunistái nem biznak a pártban és Rákosi elvtársban.

Az I. Autójavító, ha nehézségek között is, az I. negyedéves tervét teljesíteni fogja. Megemlítem én is azt, hogy a minisztérium káderpolitikája mint helytelenség megmutatkozik nálunk is. A KGM. nem mert a káderekhez nyulni. Ha a minisztériumban egy ember rosszul végzi munkáját, kiteszik az egyik üzembe igazgatónak. Még egy hibára szeretném a XIII., PVB. figyelmét felhívni. Ha a mi vállalatunk igazgatóját más-hová teszik, a párttitkárnak ne a portástól kelljen ezt megtudnia, hanem kérje ki a ker. PB. a párttitkár véleményét is.

Balog Lajos et. /Dej Hajógyár./

En nem 1945-ről akarok beszélni, csak tavalyra megyek vissza. Végrehajtottunk egy normarendezést. A Békekölcsönt teljesítettük, a Hajógyár vastagon járt elől. Mi agitációnkban, amikor volt normarendezés megmondtuk, hogy kell a pénz, erősebben kell dolgozni. Megmondtuk a titkároknak: neked a normarendezés jelent 3-400 Ft.-ot, a békekölcsönjegyzés 100 Ft.-ot, birod-e? Azt mondták, hogy nézzük meg, mire tesszük a pénzt. Amikor megértették, hogy mire kellett a pénz, mért van szükség normarendezésre szívesen dolgoztak tovább, még a 24-25°-os hidegben is. En a nagy hideg miatt elbujtam a hajó alá és ott megdörzsöltem a fületem, mert szégyeltem magam, hogy én fázom. Ezekben a napokban az elvtársak normája alacsony volt. Meg is mondtuk nekik, hogy menjenek haza az elvtársak, s amikor jó idő lesz, a munka be lesz hozva. Nálunk 3400 dolgozó van. Az árvizkárosultak javára műszakot tartunk, de a tapasztalatunk alapján nem hiszem, hogy van az üzemben olyan, aki nem szívesen jön be. Akiknek gyermekük van volt olyan problémájuk, hogy nem hozhatják-e be a gyereket az üzem területére, pedig megmondtuk a dolgozóknak, akinek problémája van és nem tudja azt megoldani, maradjon otthon. A felhívásra az alapszervi titkár elvtársak úgy válaszoltak, hogy ez csak természetes. Abban a természetes válaszban benne van a párt, a haza iránti szeretet, az elmúlt évtized munkája.

A bírálat kérdése: nálunk a hajókovácsok magyarul beszélnek, nyíltan beszélnek és mi büszkéek vagyunk arra, hogy nemcsak a Duna mellett dolgozunk, hanem hogy dolgozóink őszintén megmondják véleményüket. Ez biztosítja az utat, amelyen járni kell. De még sok példáját lehetne hozni annak, hogy dolgozóink hogyan dolgoznak.

A titkár elvtársaknak megmagyaráztuk, ha nem teljesítjük az exportot, kevesebb import jön be az országba. Magyarul beszélünk az elvtársakhoz és magyarul válaszoltak. Az egyik nap az üzem egyik dolgozója, Kiss elvtárs azt mondta, hogy most jól megy a munka, és igyekezni fognak a tervet teljesíteni. Harcol az egész gyár azért, hogy tervét teljesítse. En 25 éve dolgozom az üzemben, de soha nem néztem azelőtt, hogy a terv teljesítve van, hogyan néz ki a mezőgazdaság helyzete stb. Csak magammal foglalkoztam, s azzal a kérdéssel, hogy elküldenek-e, vagy nem. Ma másképpen van elvtársak.

Felvetette az elvtárs, hogy a pártnak önbírálat kellene. A mi Központi Vezetőségünk 1953. júniusában önbírálatot gyakorolt a személyi kultusz, stb. kérdéseiben, amit azonban a jobboldali elhajlók eltuloztak, melyre a Központi Vezetőség 1955. márciusi határozata mutatott rá, és tisztázta a helyes álláspontot. Mért kellene most önbírálatot gyakorolni, amikor nő a bizalom, erősebbek vagyunk, eredményeink megvannak és holnap még nagyobbak lesznek.

Nincs joga egy olyan embernek, aki nem ismeri a munkások érzését, a XIII. ker. aktíva nevében azt mondani, hogy nem biznak a pártvezetőségben. Az én nevemben és a hajógyári dolgozók nevében nem engedhetem, hogy így nyilatkozzon. Ha a hajógyári dolgozók azt mondják, hogy valamin változtassunk, gondoskodunk róla, hogy mondják el véleményüket. Nem helyes, hogy az elvtárs ilyen tömeghangulat szerűséget

akart magának biztosítani és azt érezte eljött az idő, hogy szabadon szoljak.

A Hajógyárban sok furcsaságot lehet hallani, de azért változatlanul ott vannak az elvtársak munkahelyükön. Nem kellett volna várni, hogy kijöj-jön a Központi Vezetőség I. titkára, és felállni, hogy elmondja a véleményét, azt más értekezleten nekünk is ugyanugy elmondhatta volna.

Igérjük, hogy a XX. Kongresszus anyagának tanulmányozását igyekezni fogunk megoldani, s szeretnénk, ha ebben a harcban a Hajógyáriak az élen járnának. Mi majd az I. negyedéves terv teljesítésével bizonyítjuk, hogy mennyire szeretjük magunkat, mert aki igazán szereti magát, szereti a pártot és szereti a Központi Vezetőséget.

Rákosi Mátyás et. MDP. Központi Vezetőség I. titkára.

Örömmel állapítom meg, hogy itt a XIII. kerületben Angyalföld aktivája, az 500 vezető gyülekezet, s akik a kérdéshez hozzászóltak, helyeselték a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének határozatát és mindannyian nagy lelkesedéssel üdvözljük az eredményeket, amit a SZKP XX. Kongresszusa felvetett a Szovjetunió fejlődéséről.

Hozzászólók azért, mert felmerült egy-két fontos kérdés, többet között az önkritika kérdése. Nem tud ugy senki jól dolgozni, hogy másoknak ajánlja az önkritikát. Mi 1953-ban felismertük, hogy a személyi kultusz milyen hibákat eredményezett, s ezt feltártuk. En magam is a személyi kultusz hódolója és tárgya voltam. Azóta peccsülettel igyekszünk a személyi kultuszt kiküszöbölni a párt életéből és a lenini pártvezetés elvét megvalósítani, s ezt a jövőben is folytatni fogjuk. Ebben a tekintetben van már egy sor sikerünk. Azt a személyi kultuszt, ami ránk vonatkozott megszüntettük, a több perces tapsokat kivettük a gyakorlatból.

Az egyéni kultusznak eredményei azok, amiket a Központi Vezetőség a sztálini kérdésben megvitatott. Ez ellen küzdeni kell, mert az egyéni kultusznak megvannak a maga lehetőségei, erőll beszéltünk a Központi Vezetőség ülésén is. Egyéni kultusz lehet egy gyáron, vagy tudományos területen, stb. belül. Ez ellen a szemlélet ellen, - akár a Központi Vezetőségben, akár az alapszervekben mutatkozik - fel kell venni a harcot, mert nagy károkat okoznak. A személyi kultuszt mi magunk plántáltuk el, most nekünk kell igyekezni azon, hogy megszűnjön.

Bizik-e a proletáriátus a pártban? Elvtársak, erre vonatkozólag pontos ismeretünk nincs, de mélyek a párt gyökerei, amelyek még 1918-ra nyulnak vissza. 1955 márciusában volt egy erős erőpróba. Kijavítottuk azóta a jobboldali elhajlás hibáit és itt kell látni, követi-e a pártot a nép. 1954-ben, - amikor a jobboldali elhajlás erős volt - Nagy Imre volt a Minisztertanács elnöke, az ország gazdasági állapota leromlott. A nemzeti jövedelem 1953-hoz képest 95 %-ra esett vissza, nőtt az önköltség, a fegyelmetlenség, stb. A szövetkezetekből a parasztok mentek kifelé. A magántulajdonosok, a kulákság szabadon védekezett.

Amikor a párt 1955. márciusában új irányt szabott, a munkásság fellelegzett, a levegő mindjárt más lett. A munkások, parasztok meghallották a párt szavát, nőtt a munkafegyelem, csökkent az önköltség. A paraszt-ság kezdett visszatérni a szövetkezetekbe. Csak tavaly 60-65.000 paraszt család lépett be a termelőszövetkezetekbe. A békekölcsönt szépen lejegyezték dolgozóink, pedig pénz kérdésben nálunk is megszűnik a kedélyesség. Vagy nézzünk csak vissza az utóbbi időkre: a februári, márciusi hónapok óriási nehézsége dacára hősiiesen dolgoztak a munkások. Ez vonatkozik úgy az ipari munkásokra, mint a bányászokra. Vagy hogy a kollektív hősiességnek csak egy másik példáját említsem, a dunai árvízvédelemben tizezrek harcoltak hősiiesen az ár megfékezéséért, a lakosság megmentéséért. Parasztok, katonák, munkások válvetve, éjjel-nappal harcoltak

az árvizzel szemben. És ki vitte őket a gátra? A párt.
A párt vonzó ereje 1955 óta felfelé ível. Bátran megmondhatjuk, hogy a párt befolyása 1955 márciusa óta nőtt.

1955 márciusa előtt komoly kísérletek folytak azért, hogy a párt befolyását csökkentse, a Hazafias Népfrontot tegyék a párt fölé. A párt határozottan a dolgozókhoz fordult és "igen" választ kapott. És még inkább áll ez a jelenlegi helyzetre, amikor a SZKP XX. Kongresszusának anyagát mindjobban megismerik dolgozóink. Igazuk van az elvtársaknak, különösen a XX. Kongresszus óta még nagyobb az aktivitás, soha nem tapasztaltunk ilyen érdeklődést, soha nem jött fel annyi kérdés, mint most a SZKP XX. Kongresszusának anyagával kapcsolatban.

Miben áll a Szovjetunió Kommunista Pártja XX. Kongresszusának óriási jelentősége? Abban, hogy teljes erővel minden téren újra érvényre juttatta a lenini pártvezetés elveit, a pártdemokráciát, a kollektív vezetést, a bírálat és önbírálat szabad kifejtését, a tömegek alkotó erejét teljes erővel érvényre juttatta, és ez nemcsak a XX. Kongresszuson volt így, hanem ezt csinálta a párt 3 éve. Elmondta az egyik elvtárs, hogy amikor Sztálin meghalt, féltek attól, hogy mi lesz és kiderült, hogy a dolgok jobban mentek, mint azelőtt.

Itt volt a mezőgazdaság problémája. Nagyszerűen nyultak hozzá és megoldják a szűzföldek felszántását, amely mozgásba hozta az ifjúságot. Napirendre tűzték az ipar műszaki fejlesztésének kérdését. A VI. 5 éves terv célkitűzéseitől elált a tőkés lélegzete, még az Egyesült Államok vezetősége is megdöbbsen. Most látni, hogy mit jelent a kommunista tervezés, a kommunista 5 éves tervek eredménye, most hozzák gyümölcsüket azok az erőfeszítések, amit a Szovjetunió az iparosítás terén tett. Az ipar lehetőségei, - amik túlhaladják a tőkés rendszer által létrehozottat - lelkesedéssel töltik el a szovjet népet, a volt gyarmati népet, akik a jobb jövőért küzdenek, és nagy erővel, világossággal demonstrálják a kommunista építés fölényét a kapitalista építés felett. Ezért van az, hogy amit a Szovjetunió maga elé tűz, meg is fogja valósítani. És ez a magabiztosság olyan kisugárzó erő, ami alól a kapitalisták sem tudják magukat kivonni. Nemrégén még a Szovjetunióval szemben gunyosak voltak, most a reakció is tart tőle, hogy a Szovjetunió célkitűzéseit az utolsó pontig meg fogja valósítani.

Mit jelentett az, hogy a Szovjetunióban megvalósult a kollektív vezetés, mélyültek a párt gyökerei, a dolgozók teremő ereje, kezdeményezése. Ez nemcsak a belső életre, hanem a nemzetközi viszonyokra is kihatott. Mi történt a hidegháborúval? Egyes népek kivonulásra kényszerítették az ellenséges erőket. Mi történt az agresszív tömbökkel, amit az Egyesült Államok állított össze? Kezdenek szétesni. Ez a Szovjetunió vezette szocialista tábor, és főleg a Szovjetunió helyes külpolitikája következtében van így, mert hirdette a békés együttélést, rámutatott arra, hogy nincs feltétlenül szükség háborúra. Ma meg tudja magyarázni a Szovjetunió, hogy a forradalmat meg lehet valósítani véres forradalom nélkül is. Tovább viszik a helyes lenini eszméket, amelyek elhalványultak.

Nézzék meg az elvtársak, milyen óriási hatása volt annak, hogy a Szovjetunió rendbehozta a Jugoszláviával való viszonyt. Hatalmas rést ütött ezzel a szövetségi rendszeren, amely Jugoszláviát már a zsebében érezte. Ilyen hatása volt Hruscsov és Bulganyin elvtársak burmai, indiai és afganisztáni utazásának is. Szemmel látható, hogyan esik szét a gyarmati birodalmak ereje. Függetlenséget kapott Marokkó, Tunisz, Algírban harcok folynak a függetlenség kivívásáért. Hogy Algír mikor kap szabadságot nem lehet tudni, de ez az idő is el fog jönni éppen úgy, mint ahogy azokban a többi országokban, ahol a népek már kivívták függetlenségüket. Gondoljanak Ciprusra, mely fölött nagy viták folynak a szövetségesek között. Előbb vagy utóbb anglia onnan is ki fog menni.

Dulles villámlátogatásokat tesz szövetségeseinél, ugyanis az előbb említett helyeken a dolgozók mozgólódásai veszélyeztetik a kapitalisták által befektetett milliárdokat.

Nemzeti sikereket ért el azóta, amióta nemzetközi viszonylatban is a lenini elvek alapján folyik a harc. Ennek óriási a jelentősége. Semmi csodálatos itt nem történt, hanem helyesen alkalmazzák a mostani nemzetközi viszonyokra a Leninizmus tanításait, ez viszi őket győzelemre. Meg vagyok győződve arról is, hogy Hruscsov és Bulganyin elvtársak angliai útja óriási nemzetközi jelentőséggel fog birni.

Ezek a megfeszítések azonban csak kezdeti lépések és természetes, hogy ezeket a burzsoázia igyekszik megzavarni, akadályozni kívánja a szocialista tábor fejlődését. A kollektív vezetés helyreállítása és a harc a személyi kultusz ellen, - úgy ahogy azt a Szovjetunióban felvetették - ez kapóra jött. Most ők fogják védeni Sztálint, s mindent megtesznek majd, hogy megzavarják a mások tisztánlátását.

Felszólalt Litván elvtárs, - ezt a hangot én jól ismerem. Az amerikaiak is ezt szokták mondogatni, a párt adja át a hatalmat, én menjek el. Ha ide ilyen hang, az ellenség hangja is bejuthat, Litván elvtárs lehet, hogy nem ellenség, egy becsületes dolgozó, de az ellenség befolyása alá került. Én nem ismerem Litván elvtársat, de ha ő kétségbe vonja azt, hogy a tagság, a dolgozók nem követik a pártot, ugyanazt mondja, amit az ellenség hirdet. Ne kicsinyeljük le a veszélyt elvtársak. Az ellenség megpróbálja a dolgozó nép tisztánlátását megzavarni. Részben sikerülhet is, mert az bizonyos, hogy mi követtünk el hibákat, és sokan vannak még, akik nincsenek felvértezve. De látnunk kell azt is, hogy 1948-ban hódítottuk meg a hatalmat és nem lehet egy népet ilyen rövid idő alatt magunk mellé állítani teljesen. Ott, ahol megjelenik az ellenséges hang, vissza kell azt utasítani. Nagy örömmel tapasztaltam azt, hogy amit a pártaktíva a párt vezetése mellett mutatott, és semmi kétség, hogy ez az országban is hasonló, a párt befolyása, a párt tekintélye igenis növekszik. És jobban fog növekedni, ha azonnal az ellenség minden megjelenési formáját leleplezzük, visszaautasítjuk. Az ellenség azt reméli, hogy zavart tud kelteni a dolgozók között és a termelés menete megáll. És ez komoly kérdés elvtársak. Ha mi nem vigyázunk erre, megszűnik a népjólét emelése, mert mi a népjólétet csak abból tudjuk emelni, amit a dolgozók termelnek. Más recept itt nincs. Ha a termelés esik, vagy a minőség esik, vagy a termelékenység csökken, vagy a munkafegyelem csökken, lehetetlen az életszínvonalat tartani. De ezt minden dolgozónak tudni kell. Ezért rendkívül fontos, hogy ugyanakkor, amikor sokat foglalkozunk a SZKP XX. Kongresszus minden megállapításával, ugyanakkor nem szabad engedni a munkatempóból. Minél gyorsabban, erőteljesebben fejlődik a termelés, annál gyorsabban valósíthatjuk meg a szociális rendszabályokat, amit pártunk elének tűzött.

Mi is meg fogjuk feltétlen valósítani a 7 órás munkanapot, a kérdés csak az, hogy mikor és milyen tempóban. Minél jobban dolgozunk, annál hamarabb fogjuk megvalósítani. Verjük vissza az ellenség befolyását, mert ha nem sikerül, - nem sikerül jobban, lendületesebben előre vinni a munkát. Örülök, hogy kijöttem az angyal földi prolik közé és meg vagyok győződve, hogy az a hangulat, amit tapasztaltam, az egész magyar dolgozó nép kifejezése.